

[Knud Thomsen.]

ven, som er sikret ved statsgaranti. Man fortsætter:

„Med gennemførelse af de foreliggende planer om en ændring af egnsudviklingsstøtten er der udsigt til, at den hidtidige garantiordning vil blive afløst af direkte statslån, således at instituttets deltagelse i finansieringen af sådanne egnsudviklingsprojekter hermed bortfalder.“

All right, det er historie. Man tilføjer så:

„Det synes beklageligvis at være hensigten, at de kontante statslån fremtidig skal ydes til en rente, der ligger noget under markedsrenten, hvilket ikke kan undgå at føre til en forvriddning af konkurrencemønsteret i forhold til allerede etablerede virksomheder såvel i som uden for egnsudviklingsområderne.“

Det må være en ganske ny fælles kærlighed mellem handelsministeriet og Finansieringsinstituttet, der har fået så ulige synspunkter til at kunne forliges.

Formanden: De korte bemærkninger tid må snart være forbi.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen: Må jeg spørge den højtærede handelsminister: er de udtalelser, som hr. Lysholt Hansen kom med her, rigtige? Er det således, at virksomhedernes størrelse vil være et kriterium for vurderingen af de lån, der skal ydes, er det således, at mindre virksomheder har en fortrinsstilling? Det mener jeg ikke jeg har opfattet hidtil.

Handelsministeren (Erling Jensen): I anledning af det sidste, hr. Jens Peter Jensen sagde, vil jeg godt endnu en gang bekræfte, at det er sådan — det håber jeg også, hr. Jens Peter Jensen er interesseret i — at administrationen af disse lån bliver Finansieringsinstituttets. Dermed har jeg vist besvaret dette spørgsmål. Men samtidig vil jeg da godt bekræfte, at i det ligger jo også, at her er der altså blevet konkretiseret nogle muligheder for lån, som henvender sig til virksomheder af både større og mindre størrelse.

Måtte jeg i anledning af hr. Jens Peter Jensens betragtning om, at hvis bare denne regering ville gennemføre nogle flere bespa-

relser, så havde man intet andet behov, sige: lad nu ikke det blive noget sygeligt. Jeg er 100 pct. enig i, at vi har et fortsat behov for at gennemgå administrationen med henblik på yderligere besparelser, men jeg har lidt svært ved at se hr. Jens Peter Jensens og min og mange andres store interesse i at deltage i dette spændende arbejde, hvis det hele, vi skal beskæftige os med fremtidig, er at være bogholdere, der skal kigge efter, om der er mulighed for besparelser. Der skal ske besparelser, men det skal da være, for at vi i øvrigt kan komme videre i dette samfund. Samtidig med besparelserne må der dog godt foretages nogle initiativer, og dette er ét sådant initiativ. Jeg har stadig overordentlig svært ved at se, hvorfor hr. Jens Peter Jensen er så vældig meget imod det.

Til hr. Knud Thomsen blot dette, at jeg er helt opmærksom på instituttets forrige årsberetning. Jeg tror, at instituttet har den samme opfattelse, som hr. Knud Thomsen har, at en differentieret renteordning må forudsætte et særlig afgrænset arbejdsområde. Men jeg vil godt have lov at sige, at der er altså i denne situation et sådant særlig afgrænset arbejdsområde, og det er utvivlsomt baggrunden for, at instituttet finder det, set ud fra dets vurdering, rimeligt at tage denne opgave på sig. Modsat vil jeg gerne have lov at sige, at det er altså min oprigtige opfattelse, at instituttet har denne holdning, og jeg tror, det vil kunne bekræftes over for de herrer ved en henvendelse fra instituttet til udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om højere forberedelseseksamen.

(Lovforslaget (nr. 113) findes i tillæg A. sp. 2417, fremsættelsen i tidenden sp. 1561).